

Varga Géza Ferenc (1950–2002): Éjszakai repülés

Az ember ősidők óta faragja magát és a világot fába–kőbe, festi papírra. A természetközelséget megélő alkotók ma is szívesen választják a fát alapanyagnak, mert a fa lélegző anyag, mely tovább él és lélegzik bennünk, amikor emberi kéz járta, szép gondolatokból körbefont alkotássá lényegül. Gyökere a földben, csúcsa az égbe lóg, ágait átjárja a levegő. A fa minden.

Varga Géza Ferenc fából faragott idOLOkat, őselemeket és rítusokat idéző, továbbgondolt fákat álmodott a térbe. Úgy nyúlt az anyaghoz, ahogy csak kevesen tudnak: úgy érintette meg, hogy közben megőrizte annak ősi sajátosságait. Nem átalakítja, hanem rátámaszkodik. Nem átírja, hanem előhívja belőle a legmélyebb üzenetet, a létezés rejtelmét.

Az „Éjszakai repülés” című alkotás bemutatásával tisztelgünk egy lezáratlanul is teljes életmű előtt.